

Suurpedoille hoivapalveluja?

Alkupalven yksi karvaisimmista puheenaiheista on ollut suomalainen susipolitiikka. Sen aloitti ministeri Karpela Meidän Perhe – lehden kolumnilla, jossa varsin tarkoitushakuisesti kärjistettiin metsästäjä – suojelija- sekä haja-asutus – kaupunkinäkökulmaa. Tässä onnistuttiin varsin hyvin ja keskustelu jatkuu edelleen, viimeksi 27.12. olleessa Turun Sanomien kirjoituksessa. Eräkerho on seurannut keskustelun edistymistä.

Ministeri tuo esille, että metsästys on harrastus- ja urheilumuoto. Haluamme kuitenkin muistuttaa, että alalle on syntynyt myös palveluyrittäjyyttä, joka on tuonut lisätyöpaikkoja seuduille, jotka eniten ovat muuttotappioista kärsineet. Ajattelussa ensimmäisestä kolumnista on kuitenkin tapahtunut edistystä. Silloin "oli ihan luonnollista, jos susi syö lampaan tai pihalla ketjussa olevan koiran". Nyt Turun Sanomissa sanotaan, että "lasten ja kotieläinten turvallisuudesta on huolehdittava, mutta susien tappaminen ei ole siihen oikea keino". Keskustanuorten eräkerho toivoisi vahingonkorvauskeskustelun johtavan myös siihen, että huomioitaisiin vahingot riittävässä määrin. Koirilla esimerkiksi voitaisiin puhua käyttö- eikä pentuarevasta, koska sekarotuinenkin voi toimia erittäin "käytännöllisesti" ja hyvin metsästyksen yhteydessä.

Keskustanuorten eräkerho ihmettelee vahvaa tunnetasoa puhuttaessa susiin liitetyistä mielikuvista. Suden kaatamisesta rohkeana urhotekona ja luetellessaan salakaadon kohteiksi joutuneiden tutkimussusien listaa ministeri kirjoittaa, kuinka "raskaana ollut Venus-susi", "Milla-susi kumppaneineen" ja "Ugri-susi" ovat joutuneet mitä hirveimpien vääryyksien uhreiksi. Eli samalla, kun hän syyttää metsästäjiä sankaritarujen vaikutuksista nykyajan metsästäjien pätemiseen, hän huomaamattaan syyllistyy samaan. Hän ihmismäistää suden. Jotenkin harkintakyky myös katoaa verrattaessa Minnesotaa ja sen susikantaa koko Suomeen. Eräkerhon mielestä voidaan verrata populaatiota valtioittain tai osavaltio – läänitasolla. On varmasti niin, että Minnesotassa susipolitiikka on hoidettu hienosti. Toisaalta esim. USA:n suurkaupunkien tai eteläosien susikannat ovat suhteellisen harvat, kuten meilläkin. Eräkerho pitää valitettavana sitä, että Yhdysvaltain kansa voi itse päättää susiensä määrän, kun meillä päätöksen tekee Euroopan unioni.

Turun Sanomien kirjoituksen lopussa esitetään, että suurpetojen asiat pitäisi poistaa metsästyslaista ja niiden riistaeläin – status hävittää. Ratkaisuksi haluttaisiin suurpetoasiat ympäristöministeriön alaisuuteen, ja häirikköyksilöiden poistamisen viranomaisten tehtäväksi. Keskustanuorten Eräkerho ei voi allekirjoittaa näkemystä tästä asiasta. Mielestämme ympäristöministeriölle tehtävä siirto olisi merkittävä menetys niille alueille, jotka susien kanssa rinnan elävät. Siellä asuvilla on myös näkemys, kuinka ko. ministeriö hoiti mm. Natura – asiaa. Keskustanuorten Eräkerhon mielestä nykyinen metsästys-, luonnonsuojelu- ja eläinsuojelulaki riittävät rikoslakien lisäksi turvaamaan elinvoimaisen ja kestävä kehityksen mukaisen riittävän suojelun tason suurpedoille. Lisäksi Eräkerho näkee, että viranomaistehtävin häirikköyksilöiden poistamista ei ole mahdollista toteuttaa. Mielestämme viranomaisten resurssit tai tietotaito eivät riitä tämän haasteellisen tehtävän suorittamiseen.

Lopuksi Eräkerho haluaa toivottaa susiystävälle oikein hyvää uutta vuotta ja muistuttaa, että kyllä sankartarustoihimme Karhunkaatajien Kitunen ja Heikkinen lisäksi mahtuu myös lisää tarinoita ja henkilöitä lapsille kerrottavaksi. Toisaalta voitaisiin tosin asettaa työryhmä pohtimaan, josko aluepoliittisesti tulisi tarkastella satujen sopivuutta eri alueidemme lapsille. Periferiassa vielä näet luetaan Punahilkkaa.

Lisätietoja, sihteeri Jaska Salonen 0405615076